

Tíseň z minulejch dní
Dýchá, je slyšet za zdí
Vnímá, dělá že spí
a ze snů který sváděj se probouzí

Píseň, v hlavě mu zní
loučí se s příčetností
Svíjí se nenávistí
ale ví že v tu chvíli je v bezpečí
a že zítřek mu sílu už nezvětší
a že výhrou ten zápas neskončí

Spoutej mě, já neumím žít sám
spoutej mě na lůžku ze střepin
rány si sám rozdírám
Spoutej mě, já neumím žít sám
spoutej mě, železo do slabin
vrážej, rád ochutnám

Válčí o zbytek sil
Prýští, dehet ze žil
lízá, aby si ho smyl
nemá vůli se vzpírat tak odstoupil
další zápas se s rámusem přiblížil

Spoutej mě, já neumím žít sám
spoutej mě na lůžku ze střepin
rány si sám rozdírám
Spoutej mě, já neumím žít sám
spoutej mě, železo do slabin
vrážej, rád ochutnám

Bůh se už smíchy tříská
svůj harém roztančí

Zrůd na mě seslal zástup
Snům věřit nestačí